

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682381440/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Skjædet, og saae derpaa, uden at lægge Mærke til den Fremmede, der stod tæt ved. Maaskee tænkte den ældste Morlille, der sad her med den lille sorte Hætte over de graae Haar, paa sin faure Ungdom, da hun, ogsaa sprang efter Violinen under Guds blaa Himmel. Nu vare de Spring forbi, ja den bedste Dandser laae muligt, for længe siden, og sov under den kjølige Græstørv, og sprang altsaa endnu mindre.

Men Billedet paa Billedet trætter, Barnet selv bliver kjed af at bladre i den meest brogede Billedbog, vi ville altsaa ikke nu strax see flere, skjøndt det følgende var smukt, meget smukt. Jeg gad nok beskrive det maleriske *Leimbach*, der laae tæt ved, inde i Dalen, næsten indhyller i Røg, og skjult bag de høie Banker af sort Affald. Jeg gad nok vise den steile Huulvei, der næsten gik brat ned imod Kirketaarnet, og hvor dog en stor Pakvogn med fire Heste slæbtes opad; men som sagt, det trætter; jeg vil dennegang fortælle ganske simpelt, paa den almindelige Maneer, for at baade Læseren og jeg kan hvile os.

»*Leimbach*, en aaben Mediatstadt, med 660 Indvaanere, Kobber-smelteovne, Sølvhytter, Raadhuus etc. etc.»

Det følgende Sted tage vi paa samme Maade; det er ogsaa meget beqvemt! »*Mansfeld*, en halv Fjerdingsvei fra *Leimbach*, har 1600 Indvaanere og et Gæstgiversted: »zum braunen Hirsch.» –

– Nu har jeg udhvilet mig! jeg veed ikke om Læseren har? Vi ere imidlertid nu ved *Eisleben*.

Mellem høie, grønne Bakker
Reiser sig den lille By,
Solen kaster lange Straaler,
Bag den brune Sommersky,
Skinner paa de høie Taarne, –
Alle Byens Klokker gaae,
Og paa Gader og i Stræder,
Folk i Søndagsklæder staae
Munkene med Sang og Faner,
Træde ud af Byen der;
Hvad har dette at betyde?
Er det Fest og Høitid her?
Hist to høie Herrer komme,
De og Følget er tilhest,
Hertugen med *Bispen* er det.